

Laureaat oevreprijs 1998

herman de vries (1931, Alkmaar)

herman de vries - hij spelt zijn naam opzettelijk zonder hoofdletters om hiërarchieën te vermijden - begon in de tweede helft van de jaren vijftig met 'informele' schilderijen en collages. In 1961 was de vries samen met Henk Peeters en Armando betrokken bij de oprichting van het tijdschrift *Revue Nul=0* en vanaf dat moment maakte hij witte, 'lege' schilderijen en structuurreliëfs waarin vorm en voorstelling geen rol spelen. Het gebruik van toeval als ordeningsprincipe komt tot uitdrukking in werken met letters, cijfers en abstracte vormen. In 1970 trok de vries zich terug in het Beierse dorp Eschenau en vanaf deze tijd vormen de natuur en Oosterse denkwijzen belangrijke elementen in zijn werk. Verandering en tijdelijke ordeningen zoals die heersen in de natuur komen bijvoorbeeld tot uitdrukking in werken met gevallen boombladeren of in een verslag van een onderzoek naar planten gevonden op een afgeperkt stuk weiland.

Vanaf de jaren tachtig ligt de nadruk in zijn werk op de verstoorde relatie tussen mens en natuur waardoor volgens de vries een belangwekkende bron van kennis verloren dreigt te gaan. In boeken documenteerde hij een grote verzameling kruiden en gewassen, in werken op papier gebruikte hij verschillende soorten aarde als pigment en ook exposeerde hij grassen, geurige rozenblaadjes en planten met een hallucinerende werking. Naast een groot aantal kunstenaarsboeken maakte de vries ook foto's, films en tekstwerken.

Het bijzondere van de vries' meer dan veertigjarige oeuvre is de grote consequentie van zijn beeldend onderzoek en zijn voortdurende zoektocht naar vrijheid en openheid waarbij, zoals de vries in 1965 al stelde, wetenschap en kunst geen tegenstellingen meer vormen. Mede omdat het rijke oeuvre van herman de vries in Nederland relatief weinig bekendheid geniet wil de Commissie Oevreprijzen zijn werk graag bekronen met een Oevreprijs.